

PLANA DEPORTIVA

La calma deportiva les curses a peu i altres coses

Estem en el període que'n diuen al·lègria, de la calma en totes les manifestacions del sport. Els Clubs de foot-ball, de bàdminton, de tennis, tenen les seves juntes a l'estiu, per a conjuntar quatre caps visibles: jugadors d'entrenament de vacances, jugadors de la Rambla cap al tard tot venint dels banys.

Devant d'aquesta manca d'assumptes el cronista veu com vulgarment se diu, negre per a conjuntar quatre caps visibles: jugadors d'entrenament de vacances, jugadors de la Rambla cap al tard tot venint dels banys.

Hi ha un assumpte, però, que xò digna de remarcar-se: l'anada dels nadadors del C. de N. «Barcelona» al concurs de Mónac. És un veritable aconteixement deportiu que'n ha d'omplir de joia.

Però representaran un bon paper els nostres enaguats davant d'es estrangers? És una pregunta que'n fem amb certa enginyeria, a pesar de tenir confiança amb els Quaderns i demés caps visibles. De manera que no volem arriscar-nos a fer comentaris sobre una cosa que no sabem com resultarà.

I tornem a no saber quin tema tocar. Però ah! sí. L'altre dia parlàvem amb un distingit i culte periodista de la manca de festes atlètiques a Barcelona, en aquest temps que es el més apropiat. En lloc de deixar jugar a foot-ball a aquests xicots que malmenen i s'afixien amb la calor, els nostres Clubs podrien fomentar en gran manera els exercicis atlètics que son fraccionats i per lo tant hi ha temps de donar al cos el descans necessari.

Una de les més belles manifestacions de l'atlèticisme, la cursa a peu, està lamentablement abandonada des de la seva iniciació. En va aquests xicots que's diuen Prat, Otero, etc. fan esforços per a que's despari interès i puguin realitzar-se grans proves. Es compleixen inútils Passats del «F. C. Barcelona», del «Barceloneta» i d'alguns altres Clubs, que organitzen una festa atlètica a l'any, els demés no se'n preocupen.

I tant hermosa i necessària que seria per a la nostra joventut la pràctica del pedestreisme! Tant que contribuiria al seu enfortiment i al seu desenvolupament físic! Nosaltres sabem més de quatre joves a qui se'ls el temor al ridícul que la massa indiferent escampa, els conté per a pendre part en més d'una cursa.

Pensant doncs en aquest indiferentisme i en l'avertiment de molta gent per a la cursa a peu que creuen equivocadament nova a la salut, l'altre dia fullejaven un llibre francès de sport «Les Curses a pied et les Concours Athlétiques» i la seva lectura sana i interessant ens mou a copiar-ne uns fragments sobre terrenys i pistes de sport, que creiem ser d'alt interès per als nostres joves esportistes i que al mateix temps servirà per a inter-

ressar a qui convinga sobre la necessitat de que se'n creïn.

«El sport de la cursa a peu cada dia es més popular i el nombre de corredors creixent d'any en any, ha obligat a crear, per aquesta llegió, terrenys on poguessin practicar llur sport, i sobre tot pistes regulars.

La més simple de les pistes fou la carretera. Nosaltres hem vist els antics afilerar-se sobre 100 metres a l'Orangerie, mes hi mancava el confort, els punts de senyal eren insuficients i per les llargues distàncies, laboriosos viratges obligaven a tornar al voltant d'un arbre. Era necessari aturar l'alè, després marxar de nou.

La primera pista tracada i tancada fou la del Racing. Es des d'allavors el model de les pistes amb herba, i ne faren una descripció completa.

Aquesta pista rodona té 500 metres de volta amb una línia dreta de 150 metres i una pista de esteeple de 500 metres; vuit pistes de tennis, llocs reservats als salts, al cricket, al llançament del pé i del disc, pelouses, macios i passillo. Housaquí la descripció ben detallada.

La pista de plat es ratllada de cinc en cinc metres; cada ratlla numerada amb l'ajuda d'una etiqueta de faians durant els vintidós primers metres, de deu en deu metres durant els vintidós metres següents, i de vint en vint metres durant tot el reste del recorregut. La pista del «steeple-chase» té obstacles volants, haies que's posen en el moment de les curses per retirar-les desseguida, i obstacles fixos que són: un riu de tres metres de amplada, compost de 0'40 m. de dur, lo alt, tot format d'una plantació de boix; una doble barrera de 1'20 m. d'altura, dels quals 0'80 m. son de dur, els altres col·locats a 0'50 m. de distància amb un haia viva al mig; un fossó; en fi, un mur de 0'30 m. d'altura dels quals 0'70 m. son de dur i 0'10 metres de terra sembrada d'herba.

No es suficient per a obtenir una pista, amb remoure i arrossegar la terra.

Un terreny d'aquest genre deu tenir per qualitatess essencials, ésser humit, elàstic i resistent; el peu del corredor deu posar-se sobre un sol dolç i suau, però convé que'l subsol sigui ferm.

A continuació, venen una serie de detalls explicant la manera de construir una pista de sports atlètics i continua:

«El París les pistes renomades son les del Racing a la Croix Caramel, 500 metres; la del Stade amb herba i de 500 metres, igualment a Saint-Cloud; la de Colombes sobre l'antic Hipòdrom. Té 500 metres de volta i es amb terra sense herba (escoria escampada i aixafada molt fina). És la pista parisenca més lleugera, l'escollida per les temptatives de records. La de l'antiga S. M. enarenada, 400 metres de volta. La del Sporting Club del Vangirard, igualment enarenada de 400 metres. La de la Societat General a Auteuil es amb herba.»

Remuntem a traduir més del llibre en qüestió. Aquí a Barcelona, amb no sé quants Campionats de foot-ball, i rowing guanyats, no tenim en una sola pista de sports atlètics... Alabemnos esportistes!..

va entitat nacional, fusió de las dos anteriores y constitución del Comité directivo.

Reglamento de relaciones entre las regiones y el Comité directivo y Estatutos para el funcionamiento de éste (Para facilitar la labor de los delegados regionales, los Clubs recibirán impreso el proyecto aprobado recientemente por la Directiva de la Real Federación en el que anotarán sus observaciones o discrepancias, pudiendo presentar proyecto completo).

Basas para los partidos finales del campeonato de España.

NOTA. Los acuerdos se tomarán por mayoría de votos, y en caso de empate decidirá el voto de la persona elegida para presidir dicha reunión, extraña a los delegados reunidos.

6. El Comité directivo será el encargado de determinar la localidad donde han de jugarse los partidos finales del campeonato de España de 1914.

San Sebastián, 30 de Julio de 1913.— Por la R. U. E. Julián Olave, secretario.

— Por la R. F. E. R. Ruiz Ferry, presidente.

La circular enviada a los Clubs con este motivo es la a continuación reproducimos:

San Sebastián 30 de Julio de 1913.

Señor presidente del...

Muy señor nuestro: Para nadie que se interesa por el movimiento futbolista español puede ser un secreto la necesidad que se imponía de terminar, de una vez para siempre, con las incertidumbres, las disidencias y demás obstáculos que se venían oponiendo al encausamiento de la vida futbolista española.

Las bases de unión y de paz firmadas por la Real Federación y la Real Unión en esta fecha nos imponen el grato encargo de dirigir a ese Club la presente circular invitándole a ponerse, sin pérdida de tiempo, al habla con los demás Clubs de la región a que corresponde el que usted preside, dentro de la división provisional que hemos acordado, para imprimir la mayor urgencia a los trabajos que para llegar a la constitución legal de esa región ha de efectuarse, y que habrán de estar determinados antes de fines de mes de Agosto.

Con objeto de no herir susceptibilidades, queda encargado de convocar a la reunión correspondiente el Club más antiguo de cada región, y en la imposibilidad de conocer en este momento cual es dicho Club, rogamos a usted tenga la bondad de buscar el medio de facilitar esta labor utilizando, por ejemplo la valiosa cooperación de la Prensa de esa localidad.

Confiamos en que ese Club ha de facilitar la patriótica labor que a todos nos corresponde, quedamos de usted muy seguros servidores, q. e. s. m.: Por la R. U. E., Julián Olave.— Por la R. F. E., R. Ruiz Ferry.

Inmediatamente de llegada la nova, volguem abstenir-nos en absolut de fer cap comentari propi, ens dirigirem a interviure una persona que pot estar ben al corrent d'aquests assumptes, car, ocupa un important lloc en la Junta Directiva del Club Campió d'Espanya.

Ell també havia llegit la notícia, i també havia quedat sorprès, al llegir-la, ens digué:

«Però vosé ens farà creure que'l «Barcelona» no havia estat consultat pels directores de la R. U. E. avans de firmar l'acta de la pau?»

«Es ben cert; ens respongué, segurament que'l directors de l'Unió no deuen haver cregut necessari, fer les consultes corresponents, o si no el «Barcelona» deu haver estat objecte d'un «oblid».

«...? La nova no's ha estat comunicada oficialment, per lo tant, no pot la Junta pendre cap acord; ademés, en tot cas, l'hora d'enraonar i de senyalar la nostra conducta no ha arribat encara...»

«...? El meu parer? Prou!

Els individus de la R. U. E. amb tota probabilitat per no dir «segurament», han volgut avans de pactar la pau, saber la opinió dels Clubs afiliats a ella, i si el «Barcelona» no ha sigut consultat, no ha estat pas per oblit, ni distracció; ells ja saben que no's hi convenia, després de lo succeït en el sí de l'Unió, arribar a fer l'Assamblea, reglamentaria, en que s'haurien fet públiques algunes cosetes, que pot ser si, haurà estat preferible que no's sentissin...»

«...? L'inesperada victòria — quant menys pels donostiarres — que obtingué el nostre «conce» quan les finals del Campionat d'Espanya, els lamentables incidents succeïts allavors, deguts a les arbitratgeries del «referee», — han estat causa que les relacions del «Barcelona» amb la R. U. s'hagin — i això es ben públic i notori — refredat, cada vegada més.

Es clar que'l «San Sebastián» no es la R. U. però el que coneix bé el «panyon» veurà que'l's interessos de la «Real Societat» i del «Sporting d'Irun» son tan íntims estan tan lligats, que'l's agravis inferits a qualsevol dels dos Clubs, repercuten en el sí de la Junta de la R. U. i d'aquí, veu emportat el «Barcelona» el Campionat i les manifestacions desagradoses de que fou objecte el Sr. Angoso (de trista memoria), foren dos punyalades en el cor de la Junta de la R. U. E. C. E.

Durant molt temps, la regnat entre tots els nostres sportsmen, la creencia o més ben dit l'obcecació de que'l «Barcelona» no podia viure sense estrangers.

Per una estranya coincidència, ambdues Federacions nacionals tenen exclusius a aquells, de pendre part en els Campionats i malgrat això a pesar de lo que's creien la majoria de footballistes espanyols, i molts de casa nostra, el «Barcelona», s'ha emportat dos anys el Campionat, amb un equip purament nacional.

Aquest any, sobre tot, el triomf dels nostres, sorprengué tant extraordinàriament, que'l's mateixos norteny, pels quals sentim moltes i moltes simpaties, ens agafaren un odi terrible, els resultats del qual no s'han fet esperar...

«No; jo no faig més que lligar caps; faig notar aquestes estranyes coincidències i jo'm pregunto si per un etzar, qual-sevol, el «San Sebastián» pogués avui ostentar el títol de Campió d'Espanya, si s'hi hauria arribat a una unitat, quant menys feta amb la rapides d'ara...»

«Ja l'hi he dit avans; no sé quina, desconec completament la resolució que pugui pendre'l nostre Club, i si com és de suposar, intervinem en l'Assamblea del 1 de Septiembre la nostra veu se farà sentir i faré conèixer la nostra opinió.

«No hem — al revés d'altres vegades — d'estar disposats a transigir amb els nostres drets, ni en lo que'n pertoca; els que prenen, que aquesta famosa acta és el començament de la pau van errats; al meu entendre s'acosten dies de lluites serioses i qual final no es facil de preveure.

Donem temps al temps.

I aquí acabà l'entreviu.

No hem — al revés d'altres vegades — d'estar disposats a transigir amb els nostres drets, ni en lo que'n pertoca; els que prenen, que aquesta famosa acta és el començament de la pau van errats; al meu entendre s'acosten dies de lluites serioses i qual final no es facil de preveure.

Donem temps al temps.

I aquí acabà l'entreviu.

LES FEDERACIONS CATALANES

Després de l'unió de les dues Federacions espanyoles, no es difícil preveure, quin serà l'epíleg de les negociacions (?) que per a arribar a aquesta unió tant desitjada, de les dues Federacions s'han estat fent.

«Davant del giro que han pres les circumstancies, no combatrem pas aquesta unió, que casí, ha d'ésser feta per força.

Nosaltres, som els primers en lamentar-ho car seguim en la mateixa opinió, manifestada en altres ocasions pel mateix bé del foot-ball; el nostre pessimisme no's pot fer creure en aquestes frases carinyoses que avui se prodiguen en abundància i que a l'endemà de l'unió, no existiran en la memoria dels que les pronunciaren...»

V. B.

ECOS

L'unió de les Federacions espanyoles, fou objecte durant tot el dimarts de llargs comentaris, entre'l's nostres sportsmen.

Un d'ells feia notar, que'l tractat de S. Sebastián s'ibé anava firmat pel president de la Federació madrilenya, en cambi el nom den Pardinas, que ho es de la R. U. no hi figurava per res.

També hem de fer remarcar una gaceta de l'«Heraldo» i que diu així:

«No somos nosotros los más indicados para comentar esta solución dada al pleito unionista-federativo. Sólo diremos, pues, que las personas que en San Sebastián han tratado con el representante de la Real Federación dieron prueba en todo momento de sincero deseo de avenencia y de concordia.»

«Los Sres. Dr. Sáenz Añón y D. Julián Olave, de la Real Sociedad, y los Sres. Bizcibum y Angoso, del Irún Sporting, en representación de la Real Unión, merecen por esto toda nuestra consideración personal y el aplauso de los buenos futbolistas.»

Per lo tant a deduir per aquest solt, el Sr. Pardinas, no ha intervingut per res, en les negociacions de la pau.

A què serà degut?

«En Irún, en San Sebastián, — sempre de l'«Heraldo» — y en Bilbao, hemos podido apreciar que las Sociedades futbolistas están muy contentas de la solución obtenida.

No ho diran pas aixís els donostiarres a l'endemà de la pal·liça que li donaran el «Racing» d'Irún i l'«Atlético» de Bilbao.

El temps ens dirà qui tenia raó.

Del mateix «Heraldo» de Madrid: «La división regional, irá haciéndose automáticamente.»

Quina indirecta per les Federacions Catalanes!

Aconsolemnos; a Castella com a Catalunya, com a Basconia, com a Galicia, se farà el foot-ball nacional.

Quant menys aixís ho afirma l'«Heraldo».

Ens juguem un peixet, que'l dia 1 de Septiembre ja començaran les baralles entre'l's Clubs.

I que no tot serà flors i violes com avui ho veuen, els «unionistes».

«En Irún, en San Sebastián, — sempre de l'«Heraldo» — y en Bilbao, hemos podido apreciar que las Sociedades futbolistas están muy contentas de la solución obtenida.

No ho diran pas aixís els donostiarres a l'endemà de la pal·liça que li donaran el «Racing» d'Irún i l'«Atlético» de Bilbao.

El temps ens dirà qui tenia raó.

Estàbamos todos verdaderamente asombrados.

Decíamos el otro día que los catalanes eran «caedrácticos» i ayer confirmaron esta opinión...»

Aquests son els termes en que tota la premsa gallega, s'ocupa dels nostres valents jugadors, que dit sigui de pas, han estat arreu obsequiadíssims.

A Vigo, sobre tot, ont conegué, dugues boniques victòries sobre'l «Fortuna» 2 a 0 i 4 a 1, l'últim dia, de sa residencia se celebrà en l'Hotel Universal un banquet en son honor, i en el que hi assistiren uns 60 comensals, regnant l'alegria i el bon humor.

Al descorsar-se el xampany s'aixecà el president del Fortuna, R. López, oferint l'obsequi als nostres jugadors.

El nostre amic Sr. Poc, president del Club Campió de Catalunya, agraí en nom d'aquest i de Barcelona, les carinyoses paraules den Raul López.

Seguidament parlaren els presidents del «Vigo» i de la «Gimnástica» també de Vigo, fent gran elogis als catalans i gal·les.

En nom dels periodistes feu ús de la paraula, el que's jugador, a la vegada, Manuel Castro.

En resum; fou una festa, en extrem simpàtica i agradable, i que son recort perdurará molt temps en l'ànim de tots els que hi assistiren.

Ara sols ens resta donar la nostra més coral felicitació als valents Campions Catalanes, que han sapigut posar el foot-ball català al lloc que li pertocava.

LA COPA VALENTI. — El partit jugat diumenge passat entre'l Internacional i el New-Catalonia per a el concurs segona Copa A. Valenti, acabà amb un empat a un tanto, a pesar d'haverse prolongat durant deu minuts.

Els equips estaven formats pels següents jugadors:

Internacionals: Brú, Anselmo, Uterga, Cruella, Torralba, Ráfols, González, Sagarra, Góngora, Ozany, Roig.

New-Catalonia: Amil, Pastor, Candell, Masip, Botifoll, Casas, Corbinas, Sastre, García, Martín.

FESTES A BADALONA. — Entre'l's nombrosos «saprimes» d'aquesta localitat regna gran entusiasme, per les festes que s'anuncien i que prometen revestir extraordinària importància, per a els dies 15, 16 i 17, amb que celebra la Festa Major, la hermosa ciutat que li ha volgut i no sense raó, el nom de «la perla lleu».

Organitzat pel «F. C. Barcelona» se faràn varies festes atlètiques com llançament de pé, disc, salts, curses de velocitats i de resistència, etc.

Per aquesta última que serà de 4 km. hi han molts corredors que s'estant «donant massatge».

Ademés hi haurà un Concurs de Natació, regates de rem, etc.

El dia 15, el primer del «Badalona» lluitarà amb el del «Barcelona».

Tot això, fa esperar, que aquest any les festes sportives, no sol's no tindran res que envejar a les anteriors, si no que fins les superarà extraordinàriament.

ROWING

ESTRANGER

DESFERES DEL MATCH BARRY. — PEARNCE. — La semana pasada, en una reünio que tingué lloc al Prince of Wales Hotel a Malesley (Anglaterra) ont en Barry conduí a llurs invitats perquè aquestes Hotel pertencen a Mr. Sidney J. Wingate qui l'entrena i els seus «mates», el campio del mon rebé el premi de 25.000 francs que era l'aposta del seu match amb l'«Enric Pearce».

L'antic Campió d'Austràlia vençut per en Barry el 21 Juliol assistí ademés a la reünio que presidí M. A. Bogel del London Rowing Club a la que hi concorregueren els més entusiastes «rowingmen» anglesos. En ella en Barry complimentà a son adversari dirigit-li paraules de ver afecte que en Pearce agrai vivament.

Aixís ha acabat aquest formidable match que posava en perill la supremacia mundial d'Anglaterra en el noble i seré sport del rem.

NATACIO

CATALUNYA

CONCURS INTERNACIONAL DE NATACIO. — El Club de Natació Barcelona en son ferm propòsit de continuar propagant sempre d'una manera més intensa son sport, ha consegut, — no uns grans sacrificis — que'l famós club «Swimming» de Brussel·les, campio de Bèlgica, ens visiti en els dies 10, 11 i 12 del corrent per a disputar varis matches de Water-Polo amb nostres equips, fer demostracions de lo que son disents sistemes de natació i efectuar salts acrobàtics i arriscats, amb la participació del campio mundial Mr. Sauvage. Aquest acta es tirará al aigua des d'una altura d'un tercer pis.

El diumenge per la tarde es celebrará un gran festival en el varader del port,

L'eterna qüestió

Les Federacions s'uneixen

DECLARACIONS INTERESSANTS—CAP AL FRACAS

Per l'importància que té aquest problema de les Federacions, creiem d'interès, copiar íntegrament, l'article en que «El Heraldo» de Madrid dona compte de la unió de les Federacions nacionals i qual extracte, ja adevantem, en l'edició de ahir.

«La paz es un hecho; — comença dient el cronista madrileny — el 30 de Julio quedó firmada y el 1 de Septiembre quedará ratificada con la constitución de la nueva Federación, única esta vez.

He aquí los documentos oficiales de esta paz:

ACTA

Reunidas en San Sebastián las representaciones legales de la R. U. E. y de la R. F. E. para sentar las bases de un acuerdo que, fundiendo ambas entidades en una sola, dé así forma efectiva a la coincidencia de criterios que pone de manifiesto la carta dirigida por la Real Unión a la Real Federación, y que ha motivado esta reunión, acuerdan lo siguiente:

1. Suspender desde esta fecha la admisión de Clubs a la afiliación de una y otra entidad.

2. Que en el periodo de tiempo a transcurrir desde esta fecha y la junta de que luego se hace mención queden los Clubs en libertad de celebrar partidos amistosos, sin que sea obstáculo la diferencia de afiliación hasta hoy existente, sirviendo de Tribunal arbitral para los incidentes de partidos que en dichos partidos pudieran suscitarse una Comisión permanente, compuesta por los Sres. Berraondo, Angoso, Ruca y Dieste y por el presidente del Club más antiguo de los existentes en la localidad donde se haya celebrado el partido objeto de reclamación.

3. Aceptar con carácter provisional una división regional de Federaciones autónomas que comprenda cuatro grandes grupos, que ulteriormente podrán establecer dentro de cada región Subdelegaciones regionales o Subfederaciones, y que comprendan las siguientes provincias:

a) Región Norte: Alava, Vizcaya, Guipúzcoa, Navarra y Rioja.

b) Región Centro: Castilla y Andalucía.

c) Región Este: Cataluña, Valencia, Alicante y Murcia.

d) Región Oeste: Santander, Asturias y Galicia.

4. Invitar por circular mancomunada a los Clubs españoles de dichas regiones legalmente constituidos para que elijan dos delegados por cada región que en su representación asistan a la reunión que tendrá lugar en Madrid el día 1. de Septiembre próximo, a las tres de la tarde, en el domicilio del Real Aero Club de España, Ventura de la Vega, 4. Dichos delegados, cuyos poderes no podrán ser transferibles, deberán ser portadores de la lista regional elegida y de la lista de los Clubs que intervinieron en su elección, así como del reglamento que para su gobierno adoptan, el cual no es preciso sea común a todas las regiones.

5. En la reunión de 1 de Septiembre, y además de las proposiciones que al final de la junta presenten los delegados, se seguirá el siguiente orden del día:

Designación del título social de la man-

comunidad.

Designación del título social de la man-

comunidad.

Designación del título social de la man-

comunidad.

Designación del título social de la man-

comunidad.

Designación del título social de la man-

comunidad.

enfront als Banys de Sant Sebastià i els organitzadors pensen disposar-ho tot per a que'l públic pugui acudir comodament a presenciar el interessantíssim espectacle, contribuint al mateix temps a fi benèfic, tota vegada que la festa serà a benefici del Patronat de la Lluita contra la Tuberculosis.

Nostre públic, que ja s'interessa de gran manera per totes les reunions esportives, no deixarà d'aprofitar l'ocasió que se li presenta de poder admirar als atletes belgues, veritables virtuoses de la natació.

En una pròxima edició donarem més detalls d'aquestes aconseguintes esportives.

ESTRANGER

EL CAMPIONAT DEL MON DE DISTÀNCIA. — Dissabte passat a la tarda se disputà a Londres el Campionat del món de la milla (1609 metres) entre els professionals David Billington (Anglès) i Oscar E. Dijkman (Australià).

Billington s'emportà fàcilment la victòria guanyant a son contrincant de 24 minuts 11 segons 1/5, record del món.

PEDESTRISME

ESTRANGER

NOU RECORD DE L'HORA. — El record de l'hora de la marxa fent fa disset dies pel corredor italià Ferrar Altimani ha estat realitzat novament pel mateix corredor el dia 29 Juliol batent el seu propi record, a Milà.

En el primer record recorregué una distància de 13 kilòmetres 284 metres. La prèmia mitja 375 metres i el record-man que acabà sa prova molt fresc, baté els records de les 5, 6, 7 i 8 milles.

EL CAMPIONAT DEL MON DE 10 MILLES. — Dissabte a Manchester (Anglaterra) se verificà aquest campionat professional, al que concorregueren els millors corredors del món.

Dotze corredors s'alinearen en aquesta prova: un canadienc, un francès, un finlandès, (en Kolehmainen) un australià, i vuit anglesos.

Guanyà el canadenc Hans Holmer qui feu el recorregut de les 10 milles (16 kilòmetres 90 metres) en 53 minuts 11 segons 2/5.

1. Larrañaga, 11 h. 9 m. 15 s.
2. Ardangarián, 11 h. 11 m. 15 s.
3. Ruiz, 11 h. 12 m. 18 s.
4. Agengis, 11 h. 16 m. 25 s.
5. Urbina, 11 h. 49 m.
6. Rozola, idem idem.
7. Marquinez, 11 h. 49 m. 11 s.
8. Sadaun, 12 h. 15 m.
9. Mora, 12 h. 20 m. 30 s.
10. Mugeza, 12 h. 20 m. 30 s.

INCIDENTS. — El corredor galleg Joan Morguera, se retirà poc abans de arribar a Estella.

En Mora sofrí un reventament en el kilòmetre 9; en el 17, en Agengis, indisposat se retirà després reaparegué, en mig de gran expectació; en Rozola, sofrí un reventament en el 25; en Abadía que formava part del pelotó davanter, se retirà extraordinàriament en el 25, tornant-lo a alçar en el 43.

En Serdán sofrí dos reventaments i dugué canigues.

En Crespo, el nostre compatriota, la cursa fou més dura, car sofrí molt de l'estomac.

En Martín, amb el neumàtic foradat, recorregué més de 12 kms. conseqüent, no obstant, arribar segon a la meta.

Tots els corredors a l'arribada, feren grans elogis de l'organització de la cursa, principalment durant el troc de Navarra.

SEGONA ETAPA

A les 4'10 i davant de molta gent, se donà sortida als corredors que havien de cobrir el trajecte Pamplona-San Sebastián, 89 kms.

Ja des de la sortida prengueren un tren formidable.

Sense cap incident d'importàcia feren els corredors son entrada a S. Sebastián a les 7'25, pel següent ordre:

1. Magdalena
2. Oca
3. Fienos
4. Martín
5. Antón
6. Mugeza
7. Fuentes
8. Larrañaga

TERCERA ETAPA

Amb una hora de retràs, a l'anunciada, se donà la sortida de S. Sebastián als corredors de la capital donostiarra que ho feren a les 7'25.

Les avaries i incidents sovintejaren en tota l'etapa. El campió d'Espanya, l'estimat Magdalena, tingué que perdre un preciós temps arreglant la màquina a 41 kilòmetre de la sortida.

El vencedor de l'etapa el bilbaí Oca, logrà poc abans despegar-se del pelotó guanyant per pocs segons.

Heusquí l'ordre en que efectuaren els corredors, son entrada a la capital de Biscaia:

1. Oca, 12 h. 39 m. 12 s.
2. Mugeza, 12, 39-37.
3. Martín, 12, 39-38.
4. Larrañaga, 12, 39-39.
5. Antón, 12, 40-30.
6. Crespo, 12, 50-15 i 9/5.

7. Fuentes, 12, 53.
8. Magdalena, 1, 2-5 i 3/5.
9. Agengis, 1, 3-1.
10. Rozola, 1, 3-2.
11. Ruiz, 1, 5-10 i 3/5.
12. Abadía, 1, 26-30, i 2/5.
13. Urbina, 1, 28-28.
14. Servan, 1, 32-30.

QUARTA ETAPA:

A les set se donà la sortida als corredors de Bilbao.

A causa de la pluja, no fou molta la gent que la presencià.

En canvi a Vitoria, era immensa la gentada que s'havia congregat per a presenciar l'arribada dels corredors.

L'etapa fou fecunda, en incidents i peripècies.

A les 10 i mitja se constituí al lloc d'arribada el jurat.

Poc després arribà l'auto que feia el viatge, el jurat volant que portà noves de la cursa.

En Abadía sofrí dures avaries en la costa de Bazam: En Antón patígué el tubular poc abans d'arribar a Vitoria.

L'espectació era gran, car aquesta etapa era la decisiva.

Per fi a les 10 h. 54 m. 25 s. el corredor català Martí, traspassà la meta, en mig d'una delirant ovasió.

Els demés arribaren pel següent ordre:

1. Crespo, 10 h. 59 m.
2. Ruiz, 10 h. 59 m. 5 s.
3. Mugeza, 10 h. 59 m. 7 s.
4. Magdalena, a 11 h. 2 m. 40 s.
5. Oca, 11 h. 2 m. 41 s.
6. Larrañaga, 11 h. 2 m. 42 s.
7. Fuentes, 11 h. 2 m. 43 s.
8. Antón, 11 h. 11 m. 51 s.
9. Serdán, 11 h. 11 m. 30 s.
10. Mugeza, 11 h. 16 m. 32 s.
11. Mora, 11 h. 17 m.
12. Urbina, 11 h. 50 m.
13. Rozola, 11 h. 23 m. 51 s.
14. Abadía, 11 h. 28 m. 10 s.
15. Ajáguiz, 11 h. 28 m. 15 s.

CLASSIFICACIO GENERAL

Poc després de l'arribada dels corredors, se reuní el jurat per a fer públics els resultats obtinguts, altament satisfactoris pels catalans.

Heusquí els resultats obtinguts:

1. MARTÍ, 14 h. 55 m. 35 s.
2. Oca, 15 h. 9 m. 7 s. 3/5.
3. Larrañaga, en 15 h. 18 m. 45 s.
4. Antón, 15 h. 18 m. 46 s. 3/5.
5. Crespo, 15 h. 25 m. 1/5.
6. Fuentes, 15 h. 24 m. 20 s.
7. Mugeza, en 16 h. 2 m. 20 s.
8. Ruiz, 16 h. 17 m. 38 s.
9. Abadía, 16 h. 40 m. 10 s.
10. Ajáguiz, 16 h. 40 m. 10 s. 1/5.
11. Rozola, 16 h. 51 m. 21 s.
12. Serdán, 18 h. 4 m. 31 s.
13. Urbina, 18 h. 20 m. 15 s.
14. Mora, 19 h. 13 m. 16 s.
15. Mugeza (J.), 19 h. 34 m. 42 s.

Per lo tant en Martí, fou proclamat Campió d'Espanya, i guanyador de la Copa del Rei i de 500 ptes.

Altres sports

MOTOCICLISME

EL CIRCUIT DEL BAIX AMPURDA

Fou un gran èxit pels organitzadors aquesta cursa de motos, que com teníem anunciat, se correu diumenge passat, amb motiu de la Festa Major de Sant Feliu de Guíxols.

Per ésser la primera vegada que's feia una cursa d'aquesta índole, fou immensa la gentada que's congregà als voltants del circuit per a presenciar el pas dels corredors.

Tots tretze corredors inscrits, prengueren la sortida, dividits en cinc categories amb relació al cilindre de les màquines, concedint-se un handicap per cada 15 centímetres quadrats menys, des de 500, que era el màxim.

Set foren els que cobriren els 100 km. dins del temps reglamentari, havent-se obtingut la següent classificació:

Primer. Joaquim Barnola, corresponent a la tercera categoria, força mitja, amb 5 minuts d'handicap, empleà 1 h. 45 m.

32 s., guanyant el premi de 400 ptes. el de regularitat i qualques d'especials.

Segon: el campió d'Espanya, Sr. Leock, de la categoria màxima, amb 15 minuts d'handicap, en 1 h. 34 m. 32 s.

Tercer: Jaume Durán, de la tercera categoria en 1 h. 48 m. 42 s.

Quart: L. Conte, handicap de 15 minuts en 1 h. 39 m. 27 s.

Quint: Ramon Moré, de quarta categoria, en 1 h. 50 m. 48 s.

Sisè: Joan Sala, de la quinta categoria, en 1 h. 44 m. 22 s.

Setè i darrer: Pau Llorens, de la mateixa categoria de l'anterior en 1 h. 54 m. 41 s.

Des de la tribuna del jurat, situat en el centre del passeig del Mar, presenciaren la carrera el governador de la província senyor La Calle, l'alcalde senyor Villosa, i el primer tinent d'alcalde senyor Perate, el jutge municipal senyor Callicó, i gran nombre de convidats, entre's quel' bell sexe tenia esplèndida representació.

En resum, la prova constituí fou un gran èxit per lo que feliçem als seus organitzadors.

además de la banda de Campió i 100 ptes. per haver-se classificat també primer en l'infinitud de «Internacionals».

La nostra coral felicitació al valent corredor.

La festa obtingué un èxit brillantíssim per lo que endressam la nostra més coral felicitació als organitzadors.

ESTRANGER

EL CAMPIONAT DEL MON. — La «National Cyclists' Union» d'Anglaterra, ha designat els seus representants pels campionats del món que's disputaran a la pista del nou estadi de Berlín, el dia 24 d'agost.

W. J. Blythe i H. E. Ryan, son els designats pel campionat dels 1000 metres (amateurs); L. Meredith i C. H. Bartlett, pel dels 100 km. (amateurs) darrera motos.

Aquell dreté, actualment, el títol de campió del món, dels 100 km.

En Bailey, que guanyà els 1000 metres en 1911, no hi participà l'any passat.

En el circuit Vitoria, San Sebastián, Bilbao, Vitoria, els nostres crutiers s'han classificat tots en bon lloc, arribant un d'ells en J. Martí primer.

Es doncs, amb efusiva joia que fem remarcar aquesta victòria. I voldríem que no quedés tot únicament en uns quants elogis periodístics. Voldríem que'l nostre poble fés un acte en honor d'aquests xicots que's duen Martí, Magdalena, etc. i que tant al han sapigut posar el nom de la Catalunya deportiva.

Després de l'esforç realitzat, ha de venir per a ells l'hora de la recompensa. I aquesta seria molt agraïda, (n'estem segurs) si tingués les proporcions que realment deuria tenir, no materials sino de efusiva cordialitat, en la que hi poguessin pendre part tots els qui ens entusiasmam quan un compatriota realitza una d'aquestes proeses.

Tenim la convicció de que si el esport Cíclista Català o una altra entitat organitzés un acte de resonancia en honor dels nostres heroics corredors, ni un sol sportman deixaria de prestarli el seu concurs.

I així al menys quan un català, un dels nostres realitzés una proesa deportiva, sabria que darrera son hi ha no solament la marca que representa, si no tot Catalunya que s'honora en tenirlo per fill i que agraeix el seu esforç i la seva audacia.

CICLISME

CATALUNYA

A VILANOVA I GELTRU. — Amb motiu de la diada de la Festa major, diumenge passat, els elements ciclistes de la famosa ciutat, organitzaren un atractiu programa, que's vegé satisfet per l'èxit més complet.

Se feu en primer lloc un carroussel ciclista, en el que hi prengueren part molts concursants, cridant molt l'atenció aquesta novetat esportiva (sic).

Se correu, següentment el Campionat de Vilanova (reservats als ciclistes de la localitat exclusivament).

Lo mateix que la cursa internacional ambduques proves, foren compendíssimes quedant sempre en primer lloc el corredor d'aquella població, Sr. Anson, que montaba ciclo Fontanals i tubulars de la casa Bourgouan.

Per la primera cursa, guanyà, 50 ptes.

Campionat de fons

El català Martí, campió d'Espanya

Nou triomf del ciclisme català

Per les noves que publicuem en altra part d'aquesta plana, podran fer-se els nostres lectors del nou i brillant triomf assolit pels ciclistes catalans i les marques que representen a Biscaia i a Nabarra.

En el circuit Vitoria, San Sebastián, Bilbao, Vitoria, els nostres crutiers s'han classificat tots en bon lloc, arribant un d'ells en J. Martí primer.

Es doncs, amb efusiva joia que fem remarcar aquesta victòria. I voldríem que no quedés tot únicament en uns quants elogis periodístics. Voldríem que'l nostre poble fés un acte en honor d'aquests xicots que's duen Martí, Magdalena, etc. i que tant al han sapigut posar el nom de la Catalunya deportiva.

Després de l'esforç realitzat, ha de venir per a ells l'hora de la recompensa. I aquesta seria molt agraïda, (n'estem segurs) si tingués les proporcions que realment deuria tenir, no materials sino de efusiva cordialitat, en la que hi poguessin pendre part tots els qui ens entusiasmam quan un compatriota realitza una d'aquestes proeses.

Tenim la convicció de que si el esport Cíclista Català o una altra entitat organitzés un acte de resonancia en honor dels nostres heroics corredors, ni un sol sportman deixaria de prestarli el seu concurs.

I així al menys quan un català, un dels nostres realitzés una proesa deportiva, sabria que darrera son hi ha no solament la marca que representa, si no tot Catalunya que s'honora en tenirlo per fill i que agraeix el seu esforç i la seva audacia.

EL CAMPIONAT DE FONS

Com ja hem anunciat el dia 1 de agost, començà a disputar-se aquesta important prova, organitzada per l'Unió Sportiva Alavesa de Vitoria.

El trajecte que era la Volta de les Vascongadas i Navarra, estava format pel següent itinerari:

Primer d'agost, a les sis: Vitoria-Estella-Pamplona, 114 kms.

El mateix dia a les 16: Pamplona-Tolosa-San Sebastián, 89 kms.

Dia 2, a les sis: San Sebastián-Eibar-Bilbao, 129 kms.

Dia 3, a les set: Bilbao-Ceasuri-Vitoria, 69 kms.

Total 401 kilòmetres.

Heusquí les etapes detallades:

PRIMERA

A les 6'35 del matí, sortiren els corredors de Vitoria, en nombre de 21.

Darrera d'ells i en automòbil, sortiren el president i membres de la Comissió organitzadora, representant a l'U. A.

Els corredors sortiren a un tren bastant fort, col·locant-se al cap, els catalans.

En l'alt d'Esquella, coll molt llarg i dur s'ha col·locat en primer lloc en Oca, un dels «favorites» de l'afició.

A presenciar la sortida, així com el pas dels corredors per distints punts hi acudí nombros públic.

Ja des de molt avans de l'hora anunciada, era molta la gentada que anà a presenciar l'arribada dels corredors, a Pamplona.

El jurat d'arribada el formaven, en A. Lazhano, J. Menos, J. Arizua, L. Rute i altres.

De cronometrador, actuà D. Sergi Lazhano.

La carretera, tal com havia ordenat amb gran acort l'Ajuntament d'aquella població, estava vigiada per la benemèrita, a fi que's 114 kms. que havien de recórrer els ciclistes, els poguessin fer sense cap perill.

Els corredors arribaren pel següent ordre:

1. Magdalena, a las 10 h. 47 m. 20 s.
2. Martín, 10 h. 53 m. 30 s.
3. Aranzadi, 10 h. 57 m. 34 s.
4. Abadía, 10 h. 59 m. 10 s.
5. Antón, 10 h. 59 m. 11 s.
6. Fuentes, 10 h. 59 m. 14 s.
7. Oca, 10 h. 59 m. 14 s.
8. Crespo, 11 h. 7 m. 47 s.

Butlletí Comercial

6 d'agost 1913

BORSA DE BARCELONA

Cotissació oficial

Londres, 90 dies vista	Oper.	Dinar	Paper
27/37	27/37	27/37	27/37
27/37	27/37	27/37	27/37
27/37	27/37	27/37	27/37

Efectes públics

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

Amortissable

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

Tituls Deute Mpl. 1903-4-5

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

Emprestis Diputació Prov.

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

Port de Melilla i Xa sirines

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

Obligacions

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

6 d'agost 1913

BORSA DE BARCELONA

Cotissació oficial

Londres, 90 dies vista	Oper.	Dinar	Paper
27/37	27/37	27/37	27/37
27/37	27/37	27/37	27/37
27/37	27/37	27/37	27/37

Efectes públics

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

Amortissable

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

Tituls Deute Mpl. 1903-4-5

Deute int. ext. 1903	Oper.	Dinar	Paper
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35
81/35	81/35	81/35	81/35

Emprestis Diputació Prov.

— — — 1911.		
— — — 1912.		
Port de Tarragona.....		0.
Bonos pref.—Comp. reg. Ebre.....	90'50	91'50
Societa Catalana Gas.....		
Foment Obres y Construc.....		
Comp. Cotes y Automobils.....	95'65	96'15
Siemens Schuckert. Ind. El.....		

